

METAPHYSICÆ.

aliud ali⁹ cāz eē: et qd⁹ derateē simil⁹. Medior⁹. n. extrema q⁹ sūt
ad ultimū & p⁹mu⁹z neceffe ē eē: qd⁹ pri⁹ est cā iporūz post se. Nā
si dicere nos oporteat unū triū cām qd⁹ primū est dicim⁹. Nō. n.
qd⁹ est ultimū nullū. n. qdem finale ē: sed nec mediū: nā unius.
Nihil. n. differt unū aut plura eē: nec infinitū: nā unius.
cū dū modū istū & oio infiniti: pres⁹ des medie sūt: simil⁹ at usq⁹
modo: quare si nihil ē ex toto aliquē p⁹mu⁹z: ex toto cā nulla est.

At uero nec ī deorsū ē possibile in infinitū pcedere: ipso sursum ha
bente pncipiū: ut ex igne q⁹de⁹ aquā: ex aqua uero terrā. & ita se
per aliqd aliud fieri gen⁹. Duplicit⁹ at fit hoc ex hoc: nō ut hoc
d⁹ post hoc: ut ex histimis olympia: sed ut ex puero mutato fie
ri uir: aut ex aqua aer. Vt quidē igit⁹ ex puero fieri uir dicim⁹.
quō ex eo qd⁹ fit: qd⁹ factūz ē: aut eo qd⁹ plicetur: ad pfectūz sēper
n. est mediū inter eē & non eē generatio: ita & qd⁹ fit existētis
& non exn⁹is. Est aut⁹ adiscens q⁹ fit sciēs: & hoc ē quod d⁹ q⁹ fit
ex adiscēte sciēs: hoc uero ex aere aqua: corrupto alio: pp qd⁹ il
la q⁹de⁹ non reflectunt⁹ ad iuicē: nec fit ex uiro puer: non. n. fit ex
g⁹none qd⁹ fit: sed ē preter g⁹nonez: sic. n. est dies ex aurora: quia
post hāc pp qd⁹ nec aurora ex die altera uero reflectunt⁹. Vtroq⁹
autē modo ipossibile est in infinitū ire: existētium uero interne
diorum neceffe ē sinez eē: qdam uero ad iuicē reflectunt⁹: alteri
us. n. corruptio alteri⁹ ē g⁹no. Similiter at ipossibile primūz sem
piternū corrūpi. Quoniā. n. non ē infinita generatio isursum: ne
ceffe ex quo corrupto pmo aliqd factū ē non sepiternū eē. Am
pli⁹ at qd⁹ est cui⁹ causa finis ē: tale autē qd⁹ non alicuius causa
sed alia illi⁹: quare siquidē fuerit tale: ipm ultimū nō erit ifini
tum. Si uero nihil tale: non erit cui⁹ cā: sed q⁹ ifinitum faciūt la
tent auferētes boni naturā: & nullus conabit⁹ aliqd facē ad ter
minū nisi futurū uenire: neq⁹ utiq⁹ erit intellectus pratic⁹ in talib⁹
nā causa alicui⁹ semp facit q⁹ intellectu h⁹z: hic eīz termin⁹ finis
ē rei. Sed nec qd⁹ derateē conuenit reduci ad aliquā diffinitio
nem multiplicāte⁹. rationē. Semper eīm q⁹ ante ē: magis est: & q⁹
posterior nō est: cui⁹ autē primū non est: nec habitū est. Ampli
us scire destruit⁹ qui ita dicūt: non eīz possibile scire: priusq⁹ ad
idiuidua pueniat⁹. Et cognoscere nō ē: nā que sic sūt ifinita: quo
modo cōtingit itelligere. Non eīz simile ī linea que scdm diuisi
ones non stat: itelligere eīm non ē non statuētem: pp qd⁹ nō enu
merabit sectatiōes que p infinita procedūt. Sed materiā in eo

H iiii

q̄ mouet̄ itelligere ē neceſſe & infinito nihil ē eſſe aut̄ nō: ſi uero
nō eſt infinito qđ eſt eſſe infinito. S; ſi infinite eſſet pluralitate ſpe
cies cārum non eēt nec ita cognoscere. Tunc eīm ſcire putam⁹
cū cauſas ip̄as nouerim⁹: infinito uero ſcđm adiectionē non eſt
pertrāſire i finito tēpore. Cōtingūt at̄ auditōnes ſcđm cōſuetu
dinem entib⁹: nam ut cōſueuim⁹ ita dignamur dici: & q̄ preter
ea non ſimilia uident⁹: ſ; p̄ter cōſuetudinē min⁹ nota & magis
extranea: nā cōſuetū notius. Quantā uero uim hēat qđ conſu
etum eſt: leges oſtendūt in quibus fabularia & puerilia magis
ualent cognitiōe de eis pp̄ cōſuetudinē. Alii uero ſi non mathe
maticē quis dicat: n̄ recipiūt dicētes. Alii uero ſi nō exēplari:
& hi teſtem induci dignant̄ poetā: ſet illi quidem oīa certe. His
uero ſtebilis eſt certitudo: aut pp̄ ipotentiā complectētem: aut
pp̄ micrologiā: habet autē qđ certum ē tale: unde quēadmodū
in ſymbolis & rationib⁹ non libere eē q̄buſdā uidet̄. Propt̄ qđ
oportet erudiri quomō ſingula ſūt recipiēda: & abſurdū: eſt ſi
mul querere ſciam⁹ & modū ſciendi: ē autē neutrū facile accipe.
Acrobologia uero mathematica nō in omnib⁹ eſt expetēda: ſed
non hñtib⁹ materiaz: pp̄ qđ nō nāſalis ē modus: omnis. n. for
ſā natura materiam habet: ideo primū p̄ſcrutādum: quid eſt na
tura ita nāq; & de q̄bus eſt phyſica: māfeſtū eſt: & ſi uni⁹ ſci
entie aut plurium ē cauſas & p̄cipia conſiderare:

Eceſſe ē ad queſitam ſciētiam nos aggredi pri
mum de quib⁹ dubitare primum oportet. Hec
autē ſūt quecūq; de ip̄is aliter ſuſceperūt qui
dam: & ſi qđ preter hoc ē pretermiſſū. Ineſt aut̄
inueſtigare uolētibus pre opere bene dubitare:

poſteriorū eīm inueſtigatio priorū ē ſolutio dubitatorū. Soluere
eīm non ē ignorantis uīculum: ſed mentis dubitatio: hoc de re
demonſtrat: inq̄tum eīm dubitat: intātum ſimiliter ligatis ē paſ
ſus. Impoſſibile eīm utriſq; p̄cedere ad qđ eſt ante: pp̄ qđ opor
tet difficultates ſpeculari oēs prius: & horz cauſas. Et quia que
rentes ſine dubitatiōe primo ſimiles quo oportet ire ignorantib⁹:
& adhuc neq; quādo q̄ſitum iuenit aut nō cognoscit: finis
autē huic eſt non māfeſtus: p̄dubitati autēz māfeſt⁹. Ampli⁹
meli⁹ neceſſe ē eīm hēre ad iudicādum eū qui audiuit uelut ad
uerſariorū et dubitātium oēs rationes. Eſt autem dubitatio pri

ma q̄ de quibus proemialiter dictis dubitauimus: utrūq; unius
 sciētie aut multarū est sciētiarum cās speculari: & utrū substan
 tie p̄cipia ē sciētie: huius scire soluz: aut de p̄ncipiis de qb⁹ ostē
 dunt oēs: ut utrū cōtingit unū & idez simul d̄re & negare: aut
 non: & de aliis talib⁹: et si ē circa substantiā: utrū una circa oēs
 aut plures sūt: Sed si plures: utrū oēs cognate aut earū he qui
 dē sapiētie: ille uero aliquīd aliud dicēde sūt. Et idē hoc quoq;
 necessariū est querere utrū sēsibiles substantie esse solū dicēde
 sūt: aut preter has alie: et utrū unite sūt: aut plura ḡnā sūt sub
 stātiarū: ut faciētes species et mathematica iter ista & sēsibilia
 dixerūt. De his igitur ut diximus perscrutandū est. Et utrū cir
 ca substantias solū speculatio: et circa que accidūt scd̄ se sit sub
 stātiis. Adhuc de eodem & diuerso simili & dissimili & contra
 rietate priore et posteriore & aliis omnibus talibus de quibus
 dialectici intēdere tentant ex probabilibus solū perscrutationē
 facientes: quorum theorica est de omnibus. Amplius autē his
 eisdem quecunq; secundū se accidit: & non solum qd̄ est horū
 unumquodq;. Sed utrum unū est uni contrarium: & utrum p̄n
 cipia & elementa genera sūt: aut i que diuiditur existentū sin
 gulum. Et si genera utrūq; quecunq; dicuntur de indiuiduis fi
 nalia aut prima. Et utrū animal aut homo principiu: quia et
 magis ē circa singulare. Maxime uero querēdum est et tractan
 dū utrum est aliquid preter materiā causa secūdū se aut nō. Et
 hoc separabile aut nō: et utrum unū aut plura numero. Et utq;
 est aliquid preter sinolon. Dico aut sinolon quādo predicatur
 aliquid de materia aut nihil: aut horū quidem: horū uero nō et
 equalia talia existentū. Amplius aut utrūq; principia numero
 aut spē determinata: & que i rationib⁹ & i subiecto. Et utrum
 corruptibiliū et incorruptibiliū eadem aut diuersa: & utrū cor
 ruptibilia omnia: aut corruptibiliū corruptibilia. Ampli⁹ autē
 qd̄ omniū difficilimū est: & plurimam habet dubitationē: utq;
 unū & ens quēadmodū pythagorici dicūt & Plato nō aliqd̄ al
 terū esse supra existentium substantiam aut nō: sed alterum ali
 quid ipm subiectū: ut Empedocle amorē dicit: ali⁹ uero ignē: ali⁹
 aquā: ali⁹ aerē. Et utrū p̄ncipia sint uniuersalia aut singularia
 rez: & p̄tate aut actū. Ampli⁹ utq; alit aut scd̄ motū: hec. n. du
 bitatiōez prestāt magnam. Adhuc at utrū numeri aut longitu
 dines & figure et puncta substantie sunt quedam aut non. Et si

